

اهداف و راهکارهای عملی عدالت اجتماعی

از منظر امام خمینی(ره)

محمد رضا متقی راد

پس از شکوفایی انقلاب اسلامی به رهبری حضرت امام خمینی بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران توجه جدی به امر برپایی عدالت اجتماعی در میان افشار مردم انجام گرفت. امام راحل از کسانی بود که سالیان عمر شریف خویش را در راه تحقق عدالت سپری کرد و رهنمودهای او چه قبل از انقلاب و چه بعد از انقلاب بیانگر آرزوهای اوست. امام ضروری ترین کار و اولین قدم را در این راه برقراری حکومت اسلامی می دانستند حکومتی که در سایه آن بتوان به احکام اجرایی اسلام که مهمترین آن تحقق عدالت است دست یافت. او حکومت اسلامی را در راستای اهداف پیامبران معرفی می فرمودند و معتقد بودند یکی از اهداف پیامبران اجرای عدالت در اجتماع است.

رابطه عدالت اجتماعی و اهداف پیامبران از دیدگاه امام راحل(ره)

برای اجرای عدالت در اجتماع نیاز به محیطی است تا در سایه آن عدالت تحقق یابد برای این منظور محیطی مناسبتر از حکومت اسلامی که با قدرت بتواند مجری آن باشد وجود ندارد.

اهداف پیامبران که عمدۀ آن پرستش و عبادت، آزادگی از غل و زنجیر خرافات و جهل و عدالت اجتماعی و سعادت دنیا و آخرت می‌باشد. میسر نمی‌شود مگر با آماده‌سازی بسترهاي مناسب آن، تشکيل حکومت زمینه‌ساز تحقق اهداف پیامبران است و با اجرای عدالت محظی عاری از ظلم و تعدی ایجاد می‌شود. تا مردم بهتر بتوانند به عبادت و پرستش خدای سبحان نائل شوند.

این معنی را امام امت در وصیت‌نامه خود اینگونه آورده‌اند.

انیاء برای اقامه عدل مبعوث شده‌اند.

لازم است به رهبر محترم آئیه یا شورای رهبری تذکری برادرانه و مخلصانه بدhem:

رهبر و رهبری در ادیان آسمانی و اسلام بزرگ چیزی نیست که خود به خود ارزش داشته باشد. و انسان را خدای نخواسته به غرور و بزرگ‌اندیشی خود وادارد آن همان است که مولای ما علی بن ایطالب درباره آن گوشزد فرموده است. اساساً انیاء خدا صلوات‌الله وسلامه علیهم مبعوث شدند برای خدمت به بزرگان خدا خدمات‌های معنوی و ارشادی و اخراج بشر از ظلمات به نور و خدمت به مظلومان و مستمديگان و اقامه عدل، عدل فردی و اجتماعی.^۱

غايتمداری در عدالت اجتماعی

امام امت غایت عدالت اجتماعی را برای توسعه معرفت می‌دانند ایشان نظرشان این است که عمدۀ نظر کتاب الهی و انبیای عظام بر توسعه معرفت است تمام کارهایی که آنها می‌کرند برای این که معرفت الهی را به معنای واقعی توسعه بدهند، جنگها برای این است، صلحها برای این است و عدالت اجتماعية غایتش برای این است.

هدف عدالت اجتماعية در اسلام

امام راحل (ره) هدف و غایت حکومت، اهداف انیاء را توسعه معرفت می‌دانند. (... بنابراین قرآن و کتاب الهی یک سفره‌گسترده‌ای است که همه از آن استفاده می‌کنند. منتها هرکس به وضعي استفاده می‌کند و عمدۀ نظر کتاب الهی و انبیای عظام بر توسعه معرفت است. تمام کارهایی که آنها می‌کرند، برای این که معرفت الله را به معنای واقعی توسعه بدهند. جنگها برای این است، صلحها برای این است عدالت اجتماعية، غایتش برای این است. این طور

نیست که دنیا تحت نظر آنها بوده است که می‌خواستند فقط دنیا اصلاح بشود همه را می‌خواهند اصلاح بکنند.^۱

از نظر امام راحل حکومت، عدالت و شکوفایی معنویات در یک راستا قرار گرفته و انبیا نیز مأموریت داشته‌اند تا بشر را از این گذرگاه به مقصد نهایی خلقت راهنمایی کنند.

در کتاب صحیفه نور آمده است:

«انبیاء هم که مبعوث شدند برای این مبعوث شدند که معنویات را و آن استعدادها را شکوفا کنند که در آن استعدادها بفهمند به اینکه چیزی نیستیم و علاوه بر آن مردم را، ضعفا را از تحت سلطه استکبار بیرون بیاورند، از اول انبیاء این دو شغل را داشته‌اند شغل معنوی که مردم را از اسارت نفس خارج کنند از اسارت خودش خارج کنند (که شیطان بزرگ است) و مردم و ضعفا را درگیر ستمگران نجات بدھند. این دو شغل، شغل انبیاست. وقتی انسان حضرت موسی را، حضرت ابراهیم را ملاحظه می‌کند و چیزهایی که از آنها در قرآن نقل شده است.

می‌بینید که اینها همین دو سمت را داشتند، یکی دعوت به مردم به توحید و یکی نجات بیچاره‌ها از تحت ستم، اگر تعليمات حضرت عیسیٰ سلام الله علیه در این امر کم است حضرت عیسیٰ(ع) کم عمر کرد و کم تماس پیدا کرد، با مردم و الا شیوه او هم همان شیوه حضرت موسی(ع) است و همه انبیاء و بالاترین آنها که رسول خدا(ص) است. این دو شیوه را به عیان در قرآن و سنت و در عمل خود رسول الله می‌بینیم. قرآن دعوت به معنویات الى حدی که بشر می‌تواند به او برسد و فوق او و بعدهم اقامه عدل پیامبر هم و سایر کسانی که لسان وحی بودند آنها هم این دو رویه را داشتند.^۲

امام راحل این مراتب را برای پیامبر اسلام نیز قائل است امام می‌فرمود: (خود پیامبر هم عملش اینطور بود تا آن روزی که حکومت تشکیل نداده بود معنویات را تقویت می‌کرد، به مجرد اینکه توانست حکومت تشکیل بددهد علاوه بر معنویات اقامه عدل کرد حکومت تشکیل داد و این مستمندان را از زیر بار ستمگران تا آنقدر که اقتضا داشت وقت نجات داد).^۳

امام راحل می‌فرماید وظیفه ما نیز تشکیل حکومت و آشنا کردن مردم با معنویات و

۱. اخلاقی کارگزاران در کلام و پیام امام خمینی، ص ۱۸۵.

۲. همانجا.

۳. همانجا.

اجrai عدالت است. او می فرماید «ما باید دولت اسلامی را همه مردم همه انسانها دولت اسلامی را تقویت کنند تا بتوانند اقامه عدل بکند و دولت باید جهات معنوی را هم در نظر بگیرد یعنی چون تابع اسلام است باید روی روح اسلام باشد. روی رویه اسلام با هم دو معنا به همان دوراهی که اسلام دارد حفظ معنویات مردم و اقامه عدل بین شان و نجات دادن مظلومان در دست ظالمان. حالا این فرق نمی کند مظلومانی باشد که از دولتها ظلم می کشند یا مظلومانی باشد که در اربابها ظلم می کشند».۱

هدف مشترک دولت و ملت

در ادامه سخن امام راحل(ره) وظیفه را تنها متوجه دولت نمی دانند بلکه آحاد ملت را موظف می دانند تا با دولت اسلامی همکاری کنند، بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران در این باره می فرماید: «اسلام برای این دو جهت آمده است و ما تابع اسلامیم و باید این دو جهت را حفظ کنیم مقررات اسلامی به حد اعلای خودش حفظ بشود این دو مقصد که مقصد همه انبیاء است تحقق پیدامی کند مقصد روحانیت مردم و مقصد اقامه عدل در بین جامعه و باید از آن کسی که در رأس واقع هست تا آن اشخاصی که قوای ثلاثة را تشکیل می دهند و چه آن اشخاصی که در خارج از اینها هستند لکن تعهد به اسلام دارند باید اینها همه با هم این بار را بردارند».۲

امام راحل(ره) یکی از راههای عدم تداوم این راه را اختلاف بین مسئولین می دانستند و بارها آن را گوشزد می فرمودند. در ادامه همین سخنان می فرمایند.

«اختلاف بین شان باید باشد مقصد واحد است و همه باید در این مقصد واحد شرکت کنند. مجلس و قوه قضائیه در این مقصد باید همه شرکت کنند. علمای بلاد هرجا هستند در این مقصد باید شرکت کنند»^۳ حال به بیان عدالت اجتماعی از منظر قرآن پرداخته، پارهای از آیات الهی را می آوریم و سپس سخنان پربار امام راحل(ره) را همراه می سازیم.

قرآن مجید و عدالت اجتماعی

در سوره حید آیه ۲۵ می فرماید:^۴

لقد ارسلنا رسالنا بالبيانات و انزلنا معهم الكتاب والميزان ليقوم الناس بالقسط

۱. همان مأخذ، ص ۱۸۹

۲. همان مأخذ، ص ۱۸۹

۳. همان مأخذ، ص ۱۸۹

۴. قرآن مجید، سوره حید، آیه ۲۵

هر آینه رسولان خویش را با دلایل آشکار فرو فرستادیم و با آنان کتاب و میزان همراه ساختیم تا مردم به قسط و عدل قیام کنند.

از مفاد این آیه استفاده می شود که پیامبران الهی زمینه ساز عدالتگسٹری بوده اند و ابزار مورد نیاز که کتاب قانون و حربه دفاع از آن را که جدید است با خود آورده اند.

کتابهای تفسیری نیز در تفسیر کلمات (کتاب، میزان و قسط) مطالب ما را تأکید می کنند. در تفسیر تبیان^۱ اثر شیخ الطائفه ابی حعفر محمد بن الحسن الطوسی آمده است (وانزلنا معهم الكتاب). ای مکتوبًا فيه ما يحتاج الخلق الیه کالتوراه والانجیل والقرآن او المیزان ای وانزلنا المیزان وهو ذوالکفین وقيل المراد به العدل. (لیقوم الناس بالقسط) یعنی بالعدل فی الامور.

مرحوم شیخ الطائفه طوسی قسط را به معنی عدل و کتاب را جامع آنچه مردم بدان نیاز دارند معنا کرده است. در تفسیر کبیر فخر رازی نیز آمده است:

«المیزان هو الذى يتمیز به العدل من الظلم والزائد عن الناقص»^۲

میزان آن چیزی است که تمیز می دهد بین عدل و ظلم و بین زیادی و کمبود و نقصان. یا قول هفتم آن نیز چنین است:

«وسابعها الكتاب الى ما ذكر الله في كتابه من الاحكام المقتضية للعدل والانصاف والمیزان اشارة الى حمل الناس على تلك الاحکام المبنية على العدل والانصاف». و هفتمنین قول آنکه (کتاب) اشاره است به سوی آنچه خدای سبحان در کتابش یادآوری کرده از احکامی که زمینه ساز عدل و انصاف می باشد. و (میزان) اشاره دارد به اداره مردم براساس همین احکام و در تفسیر کلمه قسط می گوید:

«المسئلة الثالثة» ذکر فی منافع المیزان ان یقوم الناس بالقسط والقسط والاقساط هو الانصاف وهو ان تعطی قسط غیرک کما تأخذ قسط نفسک والعادل مقطسط قال الله تعالى (ان الله یحب المقطسطین)».^۳

مرحوم فخر رازی قسط را به معنی انصاف گرفته و آن را این چنین بیان داشته است: «قسط آن است که سهم دیگری را آنگونه که سهم خویش می گیری عطا کنی و عادل مقطسط است. قرآن می فرماید: «خداؤند دوست دارد مقطسطین را».

۱. شیخ طوسی، البیان، ج ۹، ص ۵۳۴

۲. امام فخر رازی، تفسیر کبیر، ج ۱۵، ص ۲۴۲

۳. همان مأخذ، ص ۱۴۱

از بیان مطالب تفسیری به این نتیجه می‌رسیم که عدالت‌گستری از اهداف پیامبران شمرده می‌شود، زیرا خداوند سبحان می‌فرماید: ما رسولان خویش را با ابزار (کتاب) و (میزان) فرستادیم تا مردم به عدالت قیام کنند. زمینه‌های قیام مردم به قسط را پیامبران فراهم می‌کنند. از آیات دیگر نیز برای اثبات مطلب می‌توان استفاده کرد: «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ» و «أَمْرَتُ لَا عُدْلَ يَنْكُمْ»^۱ «هماناً خداوند سبحان امر می‌کند به عدالت‌گستری و الاحسان» و «أَمْرَتُ لَا عُدْلَ يَنْكُمْ»^۲ «هماناً خداوند سبحان امر شدم» و آیات ۱۳۵ نساء و ۸ مائده اشاره به قسط و عدل است.

بته روایات زیادی نیز به امر عدالت و انصاف در حق دیگران و در اجتماع سفارش کرده‌اند و اهمیت این امر حیاتی را گوشزد کرده‌اند به نمونه‌ای از این آیات بسنده می‌کنیم. «العدل حیة الاحکام»^۳ حیة احکام الهی در سایه عدل است.

«ما اوسع العدل ان الناس يستغنوون اذ اعدل عليهم»^۴ عدل چقدر وسیع است. اگر عدالت حاکم باشد مردم بی‌نیاز می‌شوند. «جعل اللَّهُ العَدْلَ قَوَاماً لِلَّانَامْ»^۵ خدای سبحان عدل را سبب پایداری امت قرار داد. «ما امرت البلاد بمثل العدل»^۶ آباد نگردد شهری را مانند عدالت، یعنی عدالت ابزاری مؤثر برای آبادانی و توسعه است.

«الرعیه لا يصلحها الا العدل» اصلاح نمی‌گردد امور مردم را مگر عدالت، مردم اصلاح نمی‌شوند جز در سایه عدل.

در جایی که روایات عدالت راثبات حکومتی و اصلاح مردم و سبب تداوم قدرتها و حیاة احکام می‌داند معلوم می‌شود که بدون آن چرخ حیات ملتها نمی‌چرخد و اجتماع به سعادت واقعی نمی‌رسد.

چون پیامبران الهی برای سعادت دنیا و آخرت مردم مبعوث می‌شوند و سعادت آنان جز با عدالت در اجتماع تأمین نمی‌گردد پس لازم است پیامبران زمینه‌های لازم برای تحقق عدالت را فراهم سازند و بدیهی است که مراد از عدالت همه ابعاد آن را شامل می‌شود عدالت فردی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، و غیره... برای پیاده کردن عدالت در اجتماع

۱. تحمل، ۹۰ و شوری ۱۵

۲. میزان الحکمة، حدیث ۶۸۵

۳. همان مأخذ، ۱۱۶۹۵

۴. همان مأخذ، ۱۱۶۵۸

۵. نهج البلاغه، نامه ۵۳

نیاز داریم به فضایی که قانون الهی در آن به راحتی اجرا شود و آن مستلزم قدرت و حکومتی است که قوانین اسلامی زیربنای آن محسوب شود. و با تحقق چنین حکومتی راه عدالتگستری در اجتماع هموار می‌شود.

امام، عدالت اجتماعی و ضرورت تشکیل حکومت

امام خمینی (ره) در این باره می‌فرماید:

«غاایت این است که مردم قیام به قسط بکنند، عدالت اجتماعی درین مردم باشد». ^۱
و یا در جای دیگر می‌فرماید: «پیاده کردن مقاصد اسلام در جهان خصوصاً برنامه‌های اقتصادی آن و با اقتصاد بیمار سرمایه‌داری غرب و اشتراکی شرق بدون حاکمیت همه جانبه اسلام میسر نمی‌شود». ^۲

کلام دیگر امام راحل (ره) نیز گویای همین مطلب است آنچه که فرمود:

«باید عدالت درین مردم و درین جامعه تحقق پیدا کند» ^۳ امام راحل در بیان اهداف حکومت اسلامی می‌فرماید: «نمی‌خواهیم ما که یک دنیا برایمان باشد ما می‌خواهیم حق را پابرجا کنیم ما می‌خواهیم عدالت درست کنیم». ^۴

اهداف تشکیل حکومت

از فرمایشات ائمه معصومین (ع) یکی از اهداف تشکیل حکومت اسلامی، برقراری عدل و نبودی ظلم، اصلاح امور مردم و تحقق احکام الهی و پناه دادن به مظلومان بیان شده است. روایتی از سرور شهیدان عالم حضرت سیدالشهدا که از پدر بزرگوارشان حضرت علی بن ابی طالب علیهم السلام نیز وارد شده که در پایان آن امام (ع) هدف از تشکیل حکومت و اراده امور مردم را بیان می‌دارد.

«اللَّهُمَّ إِنِّي تَعْلَمَ أَنَّكَ تَعْلَمُ أَنِّي لَمْ يَكُنْ مَا كَانَ مِنَّا تَنَافِسًا فِي سُلْطَانٍ وَلَا تَتَمَاسًا فِي فَضْولِ الْحَاكِمِ وَلَكَنْ لَنَرِي [النَّرَدَ - نَرَدَ] الْمَعَالِمَ مِنْ دِينِكَ وَتَطْهِيرَ الْإِصْلَاحِ فِي بِلَادِكَ وَيَأْمَنَ الْمَظْلُومُونَ مِنْ عِبَادِكَ وَيَعْمَلُ بِفَرَائِضِكَ وَسْتَكِ وَاحْكَامِكَ فَإِنَّكُمْ تَنْصُرُونَا وَتَنْصُفُونَا قُوَى الظُّلْمِ عَلَيْكُمْ

۱. صحیفه نور، ج ۱۵، ص ۱۴۶

۲. همان مأخذ، ج ۲۰، ص ۱۲۸

۳. همان مأخذ، ج ۱۵، ص ۱۴۹

۴. همان مأخذ، ج ۲۰، ص ۲۲۵

و عملوا فی اطفاء نور نیکم و حسبنا اللہ وعلیه توکلنا والیه ابنا والیه المصیر».^۱

خدایا تو می دانی آنچه از ما اظهار شده است برای رقابت در سلطنت نیست و برای تمایل به دنیا نیست برای این است که دین تو را بربا ببینیم (برگردانیم) و در شهرها به اصلاح پردازیم و خاطر بندگان ستمدیدهات را آسوده گردانیم.

به واجب و سنت تو عمل کنیم. شماها باید ما را بیاری کنید و بما حق دهید. زیرا ستمکاران بر شما چیره شده‌اند و برای خاموش کردن نور پیامبرتان می‌کوشند و خدا ما را بس است و بر او توکل داریم و بدرگاه او بازمی‌گردیم و سرانجام همه بسوی اوست».

امام راحل (ره) در این باره فرموده: خدا اگر هیچ کس نداند تو خود می‌دانی که ما برای برپایی پرچم دین تو قیام کرده‌ایم و برای برپایی عدل و داد در پیروی از رسول تو در مقابل شرق و غرب ایستاده‌ایم. امام راحل ضرورت تشکیل حکومت اسلامی را متذکر شده و بدینوسیله آن را راهی فرار از استعمار و استکبار جهانی فرار دادند و چنانچه اشاره کردیم فرمودند مقابله با اقتصاد بیمار سرمایه‌داری غرب و اشتراکی شرق بدون حاکمیت همه جانبه اسلام میسر نیست.

هدف از تشکیل حکومت در بیان امام راحل (ره)

«خداوندا اگر هیچ کس نداند تو خود می‌دانی که ما برای برپایی پرچم دین تو قیام کرده‌ایم و برای برپایی عدل و داد در پیروی از رسول تو در مقابل شرق و غرب ایستاده‌ایم و در یمودن این راه لحظه‌ای درنگ نمی‌کنیم».^۲

امام راحل (ره) اساس وظایف جمهوری اسلامی را در فراهم آوردن زمینه‌های توسعه فرهنگی و اقتصادی مردم ذکر می‌فرماید:

«مبازه با فقر را به عنوان اصلی‌ترین کار یک دولت قلمداد می‌کند»، در برخی از پیامها آورده‌اند: «اساس کار یک جمهوری اسلامی تأمین استقلال مملکت و آزادی ملتها و مبارزه با فساد و تنظیم و تدوین قوانین است که در همه زمینه‌های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی با توجه به معیارهای اسلامی اصلاحات لازم را به عمل آورند که این اصلاحات با مشارکت کامل مردم خواهد بود و هدفش قبل از هرچیز از بین بردن فقر و اصلاح شرایط زندگی برای اکثریت قاطع مردم ماست که در همه جهت مورد ظلم واقع شده‌اند».^۳

۱. تحف العقول، کلمات امام حسین(ع)، ص ۲۴۳

۲. صحیفه نور، ج ۲۰، ص ۱۲۳

۳. صحیفه نور، ج ۳، ص ۶

یا در جای دیگر وظیفه و آرزوی ملت و دولت و مسئولین را این چنین بیان می‌دارند.
«همه آرمان و آرزوی ملت و دولت و مسئولین کشور ماست که روزی فقر و تهدیدستی در
جامعه ما رخت برپند و مردم عزیز و غیرتمدن کشور از رفاه در زندگی مادی و معنوی
برخوردار باشد.»

برای اثبات مطلب اول به این مقدار بسنده می‌کنیم و یادآور می‌شویم که یکی از اهداف
بیامبران ایجاد فضای قسط و عدل است تا مردم برای آن به پا خیزند و تشکیل حکومت را
یکی از راهکارهای تحقق عدالت در اجتماع دانستیم و از زبان منادیان دین بیان داشتیم که
بدون تحقق عدالت سعادت انسانها تأمین نمی‌شود حال به این نکته می‌پردازیم که
سازوکارهای تحقق عدالت در اجتماع چیست؟ با توجه به ابعاد گسترده عدالت اجتماعی
چگونه باید آن را در اجتماع عملی ساخت؟

با توجه به گرایش این نوشه که بیان عدالت اجتماعی از زبان امام راحل است، سخن را
به راهکارهای تحقق عدالت در اجتماع می‌بریم و به بررسی عوامل مؤثر در توسعه عدالت
می‌پردازیم. قبل اگفته شد که عدالت ابعاد وسیعی دارد که از جمله عدالت در اقتصاد است.
در هر ملتی بحث اقتصاد و عدالت اقتصادی مطرح است و امروزه بحث توسعه که بخشی از
آن توسعه اقتصادی است از مهمترین بحثهای روشتر شدن مطلب به معنایی که از
عدالت شده است می‌پردازیم.

تعريف اول

شهید مطهری عدالت را به چهار معنی آورده است:^۱

۱. تناسب میان اجرای یک مجموعه هدفدار در یک روند پایدار
۲. رفع تعیض و رعایت مساوات در استحقاقها
۳. رعایت حقوق دیگران، عدالت در قانونگذاری
۴. رعایت در استحقاقها چنانچه در خلقت انسان رعایت شده است.

خلاصه فرمایش ایشان به این در تعریف برمی‌گردد. العدل، وضع الشئ فی موضعه
(قرار دادن هرچیز در جای خود) العدل، اعطاء کل ذی حق حقه (حق هرچیز را به او
بخشیدن).

^۱. به کتاب عدل الهی، ص ۱۶ مراجعه کنید.

عدل چه بود؟ وضع نادر موضعش
عدل چه بود؟ آب ده اشجار را
موضع شه؟ پیل هم نادانی است
با این بیان عدل رعایت حق هر ذی حقی است که با معنی اول وضع الشیء فی موضعه
تناسب دارد و عدالت در اقتصاد یعنی اگر دولت است حقوق مردم را رعایت کند و اگر
حقوق فردی است، افراد نسبت به رعایت حقوق هم مسئولند.

کاربردهای عدالت

عدالت کاربردهای گوناگونی دارد از جمله آنها:

۱. عدالت در حکم:

قرآن مجید می‌فرماید: «اذا حکمتم بین الناس ان تحکموا بالعدل»^۲
آنگاه که بین مردم حکم می‌کنید به عدل حکمرانید.

۲. عدالت در اجرای قانون:

پیامبر عظیم الشأن اسلام می‌فرماید: «الناس امام الحق سواء»^۳ مردم در پیشگاه قانون مساوی هستند.

قال امیر المؤمنین (ع):

«الحق اوسع الاشياء في التواصف واضيقها في التناصف لا يجري لاحد الاجرى عليه ولا يجري عليه الاّجرى له ولو كان لاحد ان يجري له ولا يجري عليه كان ذلك خالصاً لله سبحانه»^۴

حق وسیعتر از آن است که وضعش کنند و مجال آن تنگ است که بخواهند انصاف جویند کسی را حقی نیست مگر بر او حقی ثابت است و بر او حقی نیست جز آنکه او را حقی بر دیگری است. فقط خداوند است که حق دارد ولی کسی بر او حقی ندارد.

۱. نقل از عدل الهی نوشته مرحوم مطهری (ره)، ص ۶۲
۲. نساء، ۵۸

۳. نهج البلاغه، خطبه ۳۶، ترجمه دکتر شهیدی

۴. همان

عدالت اقتصادی از مهمترین مباحث عدالت است که مراد این نوشتار نیز می‌باشد. قرآن مجید هر ظلمی را رد می‌کند. «وان تبتم فلكم رؤوس اموالكم لاتظلمون ولا تظلمون» نه ظلم می‌کنید و نه به شما ظلم می‌شود.

امیرالمؤمنین علی(ع) بعد از قبول زعامت خطاب به مردم فرمود، اموالی که از بیت المال به یغما رفته است، اگرچه در کایان زنانشان باشد به بیت المال بر می‌گردانم و فرمود در عدل گشایش است و کسی که در عدالت‌گستری نگران می‌شود پس تحمل ظلم و جور برایش گرانتر آید.

«والله لو وجدته قد تزوج به النساء وملک به الاماء لرددته فان في العدل سعه ومن ضاق عليه العدل فالجور عليه اضيق»^۱

بدیهی است اگر طبقه مردم حقوق مردم را در جیهای خود سرازیر کنند و حق محرومین را به آنان ندهند، شاهد اجتماع ناسالم و گرفتار ظلم و جور می‌شویم و حاصل آن وجود طبقات گوناگونی که فاصله آنان از هم خیلی زیاد است. یکی متوف و دیگری مسکین و درمانده خواهیم شد. یکی از نمودهای بی عدالتی در اجتماع وجود فقیرانی است که حق آنان توسط مرفهان بی درد چپاول شده است. و اجتماع فقیر نمی‌تواند روی عدالت را در اجتماع خویش بینید. پس نتیجه می‌گیریم برای اجرای عدالت اقتصادی در اجتماع و توسعه و روزافزون اقتصاد ممالک شرقی نیاز به شناخت موائع و راههای مبارزه با آن است. بدیهی است که یکی از موائع بر سر راه گسترش عدالت اجتماعی وجود فقر و تهیه‌ستی خانمان‌سوز است که باید در سطح وسیعی با آن مبارزه گردد. بحث در مورد فقر و غنی را ادامه می‌دهیم و آثار و عوامل آن را بی‌آوری کرده راههای توسعه اقتصاد را مورد توجه قرار می‌دهیم.

دیدگاه اسلام درباره فقر جهانی

آنچه از زبان ادعیه معصومین(ع) به ما رسیده حکایت از تفکر جهانی برای زدودن فقر و تهیه‌ستی دارد. زیر آنها عموم مردم را دعا می‌کردند و برای توده مردمی که در جنگ با اسلام نبودند برنامه داشته‌اند، در دعاهای ماه مبارک رمضان آمده است:

«اللهم اغن كل فقير، اللهم اشبع كل جائع، اللهم اكس كل عريان^۱
خدايا غنى گردن همه فقيران را خدايا سير گردن گشتنگان را و بيوشان هر عريان را.
از اطلاق عبارات دعا استفاده می شود که مراد همه فقيران و مستمندان است.

سببهای پیدایش فقر

برای درمان این مشکل بزرگ که بخش وسیعی از کشورهای شرقی را فراگرفته است لازم است سببهای پیدایش فقر را بررسی کنیم تا به سادگی راههای از بین مردن آن را بیابیم. برای این منظور به سببهای پیدایش و یا تداوم فقر اشاره می کنیم. سببهای فقر را به دو دسته تقسیم کرده‌اند. سببهای اختیاری و غیر اختیاری.

سببهای اختیاری

فقر و تهیدستی گاهی در اثر سوء تدبیر در امور اقتصادی کسالت و سستی افراد اسراف و تبذیر و غیره بروز خواهد کرد. از امیر مؤمنان علی(ع) روایتی نقل شده است به این مضامون: «ترك التدبير في المعشه يورث الفقر» نداشتن تدبیر و برنامه‌ریزی در اقتصاد سبب فقر جانکاه برای انسان می شود.

سببهای غیراختیاری

برخی از سببهای فقر در اجتماع به روابط ناسالم اقتصادی برمی‌گردد. بیماریهایی نظیر کلاهبرداری، دزدی، ارتشاء و غصب، رباخواری که اجتماعات به آن دچار می‌شوند سبب مؤثری برای فقر وجود استکبار جهانی و نقشه‌های استعماری آنان و ایادی داخلی و سرسرپرده‌گان آنان که به صورت حکام جور بر سرنوشت مردم چیره‌اند می‌باشد.

عوامل فقر از منظر امام راحل: امام راحل یکی از سببهای فقر ملتها را استکبار جهانی می‌داند و جبهه‌ای بین مستضعفین و استکبار گشوده است. به گوشه‌ای از بیانات ایشان که مربوط به قبل از انقلاب شکوهمند اسلامی است اشاره می‌کنیم. «وقتی می‌روید به غرب می‌بینید که آنجا یک تشریفات زیاد و واتیکان هم کذا و کجا کذا. مساجد ما خراب و بیچاره خیال می‌کند. اینها از اسلام است. خیر آقا اینها از سران اسلام است. اینها از اسلام نیست. سران اسلام که در تحت سلطه مستعمرین واقع شده‌اند ما را به این روز رسانده، ذخایر ما

۱. شیخ عباس قمی، مفاتیح الجنان، ادعیه ماه مبارک رمضان.

را به دیگران تحويل دادند و ما بدبخت و بیچاره و گرسنه ماندیم».

امام با توجه به این که سران دولت سرسرده اجانب هستند خطاب به مردم ایران می‌گوید: «با تمام شدن ذخیره نفت به دست این رژیم «شاه» آنجنان فقری به ملت روی می‌آورد که جز تن به اسارت دادن راهی ندارد، ملت شریف ایران که نه زراعت دارد نه صنعت، باید با فقر و فلاکت دست به گریبان باشد و یا به عملگی برای سرمایه‌داران تن در دهد».

آثار فردی و اجتماعی فقر

فقر و تهیستی آثار فردی و اجتماعی محربی دارد که با خصار به برخی از آن آثار اشاره می‌کنیم: گاهی فقر به کفر می‌انجامد.

انسانها گاهی در اثر شدت سختی و فشار فقر به کفر کشیده می‌شوند چنانچه در روایتی آمده است:

«کاد الفقران یکون کفراً»

فقر سبب نومیدی و یأس در انسان می‌شود. انسان فقیر چون فاصله طبقاتی زیادی با ثروتمدان احساس می‌کند آرام آرام اعتماد به نفس از تبدیل به یأس و نومیدی می‌گراید و قدرت مقاومت را از دست می‌دهد. لذا برای درمان این نقیصه اسلام صبر در مقابل مشکلات را سفارش و با تقویت ایمان و پشتکار سخت‌گوشی انسان می‌تواند سرنوشت خویش را عوض کند و تسليم زیانهای ناشی از تهیستی نشود. ولی اگر سهل‌انگاری و کسالت و تبلی چیره شود انسان گوشه‌گیر می‌شود و از فعالیتهای اجتماعی بی‌بهره می‌ماند. فقر سبب دل‌مشغولی و پریشانی است.

یکی از آثار روانشناسی فقر نگرانی و اضطراب و پریشان‌خاطری شخص فقیر است که در روایت بدان اشاره شده است. «ایا کم والدین فانه هم باللیل و ذل باللهار» برحذر می‌دارم شما را از ذین زیرا هم رنج شبانه و خواری و ذلت روزانه را دربردارد.

انسان مقرر و فقیر همیشه در فکر بدھکاریهای است و شب و روز او تباہ می‌شود.

از دست دادن پایگاه اجتماعی

ثمره گوشه‌گیری فقیران و نامیدی و یأس آنان از دست دادن پایگاه اجتماعی است و انسان فقیر پریشان و مضطرب در فعالیتهای اجتماعی شرکت نمی‌کند و اعتماد به نفس خویش را از دست می‌دهد. امیر المؤمنین علی (ع) به فرزندشان امام حسن علیهم السلام می‌فرماید: «ایا

بنی الفقیر حقیر لا يسمع كلامه ولا يعرف مقامه» لوكان الفقیر حقير لا يسمع كلامه ولا يعرف مقامه، لوكان الفقیر صادقاً يسمونه كاذباً ولوكان زاهداً سيمونه جاهلاً.^۱

ای فرزندم فقیر حقیر می شود کسی کلامش را بها نمی دهد و منزلت برایش نمی بینند. اگر فقیر است گوید گویند دروغگوست. و اگر زاهد و پرهیزگار شود جاھلش می بندارند. فقر باعث ضعف اعتقادات، کمی عقل، کمرنگی دین و کم آبرویی می شود.

امیر المؤمنین در این باره به فرزند برومندشان می فرمایند: «يا بنى من اتبلى بالفقر اتبلى يا رب خصال بالضعف في يقينه والقصاص في عقله والرفه في دينه وقلة الحياة من وجده فنعود بالله من الفقر».^۲

ای فرزندم کسی که مبتلا به فقر شود مبتلا به چهار خصلت می شود یقین و عقل او کم می شود، دینش کمرنگ و حیاء او کم می شود.

بدیهی است که این آثار شوم برای افرادی است که در برابر فقر زانو می زنداد اما اگر انسان با توکل به خدا و سخت کوشی زیاد عنان زندگی به دست گیرد و تحولی بزرگ در زندگی خود ایجاد کند چیزی خارج از دسترس نیست. در روایات آمده است فقری که با صبر و دینداری توان باشد بسان شهادت در راه خدادست.

امام امیر المؤمنین (ع) می فرماید: «الفقير مع الدين الموت الا حمر الفقر من الدين الشقاء الاكبر». فقری که همراه دینداری باشد مانند شهادت است و بدون آن بدبختی و شقاوت بزرگ است.

نتیجه این که باید با فقر دست و پنجه نرم کرد و با آن مبارزه ای سخت آغاز کرد و موافع توسعه و گشایش در زندگی فردی و اجتماعی را فراهم ساخت.

راههای مبارزه با فقر

قبل اشاره کردیم که اسلام برای مبارزه با فقر دیدی جهانی ارائه می دهد. تا جایی که امیر المؤمنین علی (ع) پیرمردی را می بیند که ناتوان شده است دستور می دهد که برای او حقوقی از بیت المال مسلمین وضع کنند. و می فرمود تا جوان بود از دست رنج او استفاده کرده اید حال که فرتوت و ناتوان شده او را رها کرده اید.

۱. بخارا الانوار، ج ۷۲، ص ۴۷

۲. همان مأخذ

یکی از راههای مقابله با فقر مبارزه با مستکبرین و عاملان فقر هاست که وظیفه همه مردم خصوصاً علماً و دانشمندان و فرهنگیان هر ملتی است. امام راحل(ره) در پیامی خطاب به علماء و روحانیون چنین می‌فرمایند:

«یکی از مسائل بسیار مهمی که به عهده علماء و فقهاء و روحانیت است مقابله جدی با ورود فرهنگ ظالمانه و منحط اقتصادی شرق و غرب و مبارزه با سیاستهای اقتصاد سرمایه‌داری اشتراکی در جامعه است. هرچند که این دامنگیر همه ملتها جهان گردیده است و عملأً برگی جدیدی بر همه ملتها تحمیل شده و اکثریت جوامع بشری در زندگی روزمره خود به اربابان زر و زور پیوند خورده‌اند و حق تصمیم‌گیری در مسائل اقتصاد جهان و آبها و دریاها و جنگلها و ذخایر به فقر و درمانگی گرفتار آمده‌اند و کمونیستها و زراندوزان و سرمایه‌داران با ایجاد روابط گرم با جهان‌خواران حق حیات و ابتکار عمل را از عame مردم سلب کرده‌اند و با ایجاد مراکز انحصاری چند ملیتی عملأً بعض اقتصاد جهان را در دست گرفته و همه راههای صدور و استخراج و توزیع و عرضه و تقاضا و حتی نرخ‌گذاری و بانکداری را به خود منتهی نموده‌اند و با انکای تفکرات و تحقیقات خود ساخته به تode‌های محروم باورانده‌اند که باید تحت نفوذ ما زندگی کرده و الاراهی برای ادامه حیات پاپرهنها، جز تن دادن به فقر باقی نمانده است، این مقتضای خلقت و جامعه انسانی است که اکثریت قریب به اتفاق گرسنگان در حسرت یک لقمه نان بسوزند و بمیرند و گروهی اندک هم از پرخوری و اسراف و تعیش‌ها جانشان به لب آید. به هر حال این مصیبی است که جهان‌خواران به بشریت تحمیل کرده‌اند و کشورهای اسلامی به واسطه ضعف مدیریتها و وابستگی وضعیتی اسفبار گرفتار شده‌اند که این به عهده علمای اسلام و محققان و کارشناسان اسلامی است که برای جایگزین کردن سیستم ناصحیح اقتصاد حاکم بر جهان اسلام طرحها و برنامه‌هایی می‌سازند و در برگیرنده منافع محرومین و پاپرهنها را ارائه دهند، و جهان مستضعفین و مسلمین را از تنگنا و فقر معیشت به درآورند».^۱

نتیجه

در پایان به این نتیجه می‌رسیم که امام امت(ره) با بیان کافی به خوبی اهداف بیامبران را تبیین نموده و ارتباط آن را با عدالت اجتماعی روشن ساخته و برای تحقق آن حکومت اسلامی را

ضرورت می‌دانسته‌اند، بعد از تشکیل حکومت دولت اسلامی را مجری محقق عدالت در اجتماع دانسته‌اند و وظیفه افسار مردم بالاخص علمای ربانی و دانشمندان هر شهر و دیاری را در رابطه با تحقیق عدالت گوشزد نموده و موانع آن را نیز اشاره فرموده‌اند و همه مردم را به اجرای عدالت دعوت نمودند، امید است همه در راه تحقیق عدالت اسلامی بکوشیم و به یاد داشته باشیم که توسعه در ابعاد مختلف آن میسر نمی‌شود مگر با تلاشی مستمر و مداوم، همه امکانات موجود کشور باید در جهت توسعه همه‌جانبه بکار گرفته شود. سازوکارهای اقتصادی، مدیریتی، باید زمینه‌ساز تحول و گستره تحقیقات اثربخش شود. برنامه‌ریزی‌های دولت و ساختارهای مدیریتی کشور باید در جهت توسعه تنظیم شود. گسترش علم و دانش و تحقیقات در دانشگاهها با واقعیات و نیازمندی‌های اجتماع همسو شود و فکر فقرزادی و ایجاد رفاه و امنیت باید عمومی شود، آنگاه می‌توانیم شاهد کشوری آباد باشیم. انشاء الله.



پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جملع علوم انسانی